

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/41/EU IRÁNYELVE

(2010. július 7.)

az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 157. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről szóló, 1986. december 11-i 86/613/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ biztosítja az önálló vállalkozói tevékenységet folytató, valamint az ilyen tevékenységhez hozzájáruló férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének tagállami alkalmazását. Az önálló vállalkozók és az önálló vállalkozók házastársai vonatkozásában a 86/613/EGK irányelv nem bizonyult eredményesnek, és hatályát felül kell vizsgálni, mivel a nemi alapú hátrányos megkülönböztetés és zaklatás a munkabérért végzett munka területén kívül is előfordul. Az egyértelműség érdekében a 86/613/EGK irányelv helyébe ez az irányelv lép.

- (2) „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv” című, 2006. március 1-jei közleményében a Bizottság bejelentette, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó irányítás javítása érdekében felülvizsgálja azokat a meglévő, a nemek közötti egyenlőségről szóló uniós jogszabályokat, amelyek nem kerültek be a 2005-ben átdolgozott jogszabályok közé, azok – szükség esetén – naprakészé tétele, korszerűsítése és átdolgozása céljából. A 86/613/EGK irányelv nem került átdolgozásra.

- (3) „A nők és a férfiak kiegyensúlyozott szerepe a foglalkoztatás, a növekedés és a társadalmi kohézió tekintetében” című, 2007. december 5–6-i következtetéseiben a Tanács felhívta a Bizottságot, hogy fontolja meg a 86/613/EGK irányelv felülvizsgálatának szükségességét az önálló vállalkozók és segítő házastársaik anyasággal és apasággal kapcsolatos jogainak védelme érdekében.

- (4) Az Európai Parlament következetesen felhívta a Bizottságot arra, hogy vizsgálja felül a 86/613/EGK irányelvet, különösen az önálló vállalkozó nők anyasága védelmének megerősítése és az önálló vállalkozók házastársai helyzetének javítása érdekében.

- (5) Az Európai Parlament az önálló vállalkozói tevékenységet folytatóknak segítséget nyújtó házastársak helyzetéről szóló, 1997. február 21-i állásfoglalásában ⁽⁴⁾ már kifejtette álláspontját e kérdésekről.

- (6) „Megújított szociális menetrend: Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás a XXI. századi Európában” című, 2008. július 2-i közleményében a Bizottság megerősítette annak szükségességét, hogy fel kell lépni a nemek közötti szakadék ügyében a vállalkozói szférában, valamint javítani kell a magán- és a szakmai élet összeegyeztetését.

⁽¹⁾ HL C 228., 2009.9.22., 107. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2009. május 6-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2010. március 8-i álláspontja első olvasatban (HL C 123. E, 2010.5.12., 5. o.), az Európai Parlament 2010. május 18-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 359., 1986.12.19., 56. o.

⁽⁴⁾ HL C 85., 1997.3.17., 186. o.

- (7) Már számos, az önálló vállalkozói tevékenységre vonatkozó jogi eszköz áll rendelkezésre az egyenlő bánásmód elvének érvényesítésére, különösen a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾. Ezen irányelv ezért nem alkalmazandó a már egyéb irányelvek hatálya alá tartozó területekre.
- (8) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok szociális védelmi rendszereik megszervezésére vonatkozó hatáskörét. A tagállamok szociális védelmi rendszereik kialakítására vonatkozó kizárólagos hatásköre kiterjed többek között az ezen rendszerek és a vonatkozó intézmények létrehozásával, finanszírozásával és irányításával, az ellátások mibenlétével és azok nyújtásával, a hozzájárulások szintjével, valamint a hozzáférés feltételeivel kapcsolatos döntésekre.
- (9) Ez az irányelv az önálló vállalkozókra és házastársaikra vagy – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársaikra alkalmazandó abban az esetben, ha azok a nemzeti jog által meghatározott feltételek mellett rendszeresen részt vesznek a vállalkozás tevékenységeiben. Az önálló vállalkozók ezen házastársai és – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársai helyzetének javítása érdekében el kell ismerni az általuk végzett munkát.
- (10) Ez az irányelv nem alkalmazandó a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvét végrehajtó más irányelvek – mindenekelőtt a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhöz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelv⁽³⁾ – hatálya alá tartozó területekre. Többek között továbbra is alkalmazni kell a 2004/113/EK irányelvnek a biztosításról és kapcsolódó pénzügyi szolgáltatásokról szóló 5. cikkét.
- (11) A nemi alapú hátrányos megkülönböztetés megakadályozása érdekében ez az irányelv alkalmazandó mind a közvetlen, mind a közvetett hátrányos megkülönböztetésre. A zaklatás és a szexuális zaklatás hátrányos megkülönböztetésnek minősül, és ezért meg kell tiltani.
- (12) Ez az irányelv nem érinti a nemzeti jogban meghatározott, családi állapotból eredő jogokat és kötelezettségeket.
- (13) Ezen irányelv alkalmazási körén belül az egyenlő bánásmód elvének az önálló vállalkozó harmadik felekkel fennálló kapcsolataira kell vonatkoznia, azonban az önálló vállalkozónak a házastársával vagy élettársával való kapcsolatára nem.
- (14) Az önálló vállalkozás területén az egyenlő bánásmód elvének alkalmazása azt jelenti, hogy nem valósulhat meg nemi alapú hátrányos megkülönböztetés, például a vállalkozás létrehozása, eszközökkel való ellátása vagy bővítése, illetve bármilyen más formájú önálló vállalkozói tevékenység megkezdése vagy bővítése terén.
- (15) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 157. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak konkrét előnyöket nyújtó intézkedéseket annak érdekében, hogy az alulreprezentált nem számára az önálló vállalkozói tevékenység folytatását megkönnyítsék, vagy a szakmai előmenetelükben őket érő hátrányokat megakadályozzák vagy ellensúlyozzák. Elvben az olyan intézkedések, mint például a nemek közötti egyenlőség gyakorlati megvalósítására irányuló, pozitív fellépések nem tekintendők a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód jogi elvét sértő intézkedéseknek.
- (16) Biztosítani kell, hogy a házastársak vagy – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársak közötti cégalapítás feltételei ne legyenek szigorúbbak, mint az egyéb személyek közötti cégalapítás esetében alkalmazandó feltételek.
- (17) A családi vállalkozás tevékenységeiben való részvételükre tekintettel a szociális védelmi rendszerhez hozzáféréssel rendelkező önálló vállalkozók házastársainak vagy – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársainak szintén jogosultságot kell biztosítani arra, hogy szociális védelemben részesüljenek. A tagállamokat fel kell kérni, hogy hozzájáruljanak a szükséges intézkedésekhez e szociális védelemnek a nemzeti joggal összhangban történő megszervezése érdekében. A tagállamok feladata különösen arról dönteni, hogy e szociális védelmet kötelező vagy önkéntes alapon kell-e megvalósítani. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy ez a szociális védelem arányos lehet az önálló vállalkozó tevékenységeiben való részvétel mértékével és/vagy a hozzájárulás szintjével.
- (18) A gyermeket váró önálló vállalkozóknak és az önálló vállalkozók gyermeket váró házastársainak és – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársainak a gazdasági és fizikai sebezhetősége szükségessé teszi, hogy megadják számukra az anyasági ellátásokhoz való jogot. A tagállamok továbbra is jogosultak kialakítani ezen ellátások körét, beleértve a hozzájárulások szintjének, valamint az ellátásokra és a kifizetésekre vonatkozó valamennyi szabály meghatározását is, feltéve, hogy teljesülnek az ezen irányelvben előírt minimumkövetelmények. Meghatározhatják különösen azt, hogy a szülés előtt és/vagy után, mely időszakban kell biztosítani az anyasági ellátásokhoz való jogot.

⁽¹⁾ HL L 6., 1979.1.10., 24. o.

⁽²⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽³⁾ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

(19) Az önálló vállalkozó nők, az önálló vállalkozók női házastársai vagy – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – nőnemű élettársai számára biztosított anyasági ellátás időtartama megegyezik a munkavállalóknak uniós szinten jelenleg járó szülési szabadság hosszával. Abban az esetben, ha a munkavállalóknak járó szülési szabadság hosszát uniós szinten módosítják, a Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak jelentést tesz, értékelve, hogy vajon a 2. cikkben említett, az önálló női vállalkozók, a nőnemű házastársak vagy élettársak számára biztosított anyasági ellátás időtartamát is módosítani kell-e.

(20) Az önálló vállalkozói tevékenység sajátosságainak figyelembevétele érdekében az önálló vállalkozó nők, valamint az önálló vállalkozók nőnemű házastársai vagy – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – nőnemű élettársai számára hozzáférést kell biztosítani a keresőtevékenység terhesség vagy anyaság miatti megszakítását lehetővé tevő ideiglenes helyettesítést biztosító meglévő szolgáltatásokhoz vagy bármely meglévő tagállami szociális szolgáltatáshoz. Az említett szolgáltatásokhoz való hozzáférés az anyasági juttatás alternatívája lehet, vagy annak részét képezheti.

(21) Azon személyeknek, akik nemi alapú hátrányos megkülönböztetést szenvedtek el, alkalmas jogi védelmi eszközökkel kell rendelkezniük. A hatékonyabb védelem biztosításához az egyesületeket, szervezeteket és egyéb jogi személyeket fel kell jogosítani arra, hogy a tagállamok által meghatározott módon – a bíróság előtti képviseletre és védelemre vonatkozó nemzeti eljárási szabályok sérelme nélkül – az áldozat nevében vagy érdekében részt vehessenek az eljárásokban.

(22) Az önálló vállalkozóknak és az önálló vállalkozók házastársainak és – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársainak a nemi alapú hátrányos megkülönböztetéssel szembeni védelmét meg kell erősíteni az egyes tagállamokban olyan szerv(ek) létrehozása által, amely(ek) hatásköre kiterjed a hátrányos megkülönböztetéssel összefüggő problémák elemzésére, a lehetséges megoldások tanulmányozására és az áldozatoknak biztosított gyakorlati segítségnyújtásra. E szerv(ek) megegyezhet(nek) az egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáért nemzeti szinten felelős szervekkel.

(23) Ez az irányelv minimumkövetelményeket állapít meg, megadva tehát a tagállamoknak annak lehetőségét, hogy kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn.

(24) Mivel a tervezett intézkedés célját – azaz a hátrányos megkülönböztetéssel szembeni magas szintű közös védelem valamennyi tagállamra kiterjedő biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és

azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket fogadhat el, az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl a szóban forgó cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv megállapítja a kereteket az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének érvényesítéséhez a tagállamokban vagy az ilyen tevékenység folytatásához való hozzájáruláshoz, a 2006/54/EK és a 79/7/EGK irányelv által nem szabályozott szempontok tekintetében.

(2) A nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az áruhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint ezek nyújtása tekintetében történő végrehajtására továbbra is a 2004/113/EK irányelv irányadó.

2. cikk

Hatály

Ezen irányelv hatálya kiterjed:

a) az önálló vállalkozókra, azaz mindazon személyekre, akik a nemzeti jog által meghatározott feltételek mellett, saját nevükben folytatnak jövedelemszerző tevékenységet;

b) az önálló vállalkozók házastársaira vagy – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársaira, akik nem alkalmazottak vagy üzleti partnerek, és akik szokásosan, a nemzeti jog által meghatározott feltételek mellett vesznek részt az önálló vállalkozó tevékenységeiben, és ugyanolyan vagy kiegészítő feladatokat látnak el.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „közvetlen hátrányos megkülönböztetés”: ha egy személlyel nemi okokból kevésbé kedvezően bánnak, mint ahogyan egy másikkal hasonló helyzetben bánnak, bántak vagy bánnának;

b) „közvetett hátrányos megkülönböztetés”: ha egy látszólag semleges rendelkezés, kritérium vagy gyakorlat az egyik nemhez tartozó személyeket a másik nemhez tartozó személyekhez képest különösen hátrányosan érint, kivéve, ha e rendelkezést, kritériumot vagy gyakorlatot egy jogszerű cél objektív módon igazolja, továbbá e cél megvalósításának eszközei megfelelőek és szükségesek;

- c) „zaklatás”: ha egy személy nemével kapcsolatos nemkívánatos magatartásra kerül sor olyan céllal vagy hatással, amely sérti az adott személy méltóságát, és amely megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy sértő környezetet teremt;
- d) „szexuális zaklatás”: ha bármely formában nemkívánatos szóbeli, nem szóbeli vagy tetteges, szexuális természetű magatartásra kerül sor, olyan céllal vagy hatással, amely sérti az adott személy méltóságát, különösen, ha ez megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy sértő környezetet teremt.

4. cikk

Az egyenlő bánásmód elve

(1) Az egyenlő bánásmód elve azt jelenti, hogy semmiféle nemi alapú hátrányos megkülönböztetésre nem kerülhet sor a köz- vagy magánszektorban, sem közvetlenül, sem közvetetten, például a következőkkel kapcsolatban: vállalkozás létrehozása, eszközökkel való ellátása vagy bővítése, vagy bármely más formájú önálló vállalkozói tevékenység megkezdése vagy bővítése.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó területeken a zaklatás és a szexuális zaklatás nemi alapú hátrányos megkülönböztetésnek minősül, és ezért tilos. Az a tény, hogy egy személy visszautasítja az ilyen magatartást, vagy túri azt, nem használható fel az adott személyt érintő döntés alapjául.

(3) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó területeken a személyekkel szembeni, nemi alapú hátrányos megkülönböztetésre adott utasítás hátrányos megkülönböztetésnek minősül.

5. cikk

Pozitív fellépés

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 157. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak intézkedéseket annak érdekében, hogy a munka világában biztosítsák a férfiak és nők közötti teljes egyenlőséget a gyakorlatban is, például a nők vállalkozói kezdeményezéseinek előmozdítása céljából.

6. cikk

Cégalapítás

A tagállamok – a bizonyos tevékenységek gyakorlására vonatkozó, mindkét nemre egyaránt alkalmazandó különös feltételek sérelme nélkül – megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a házastársak vagy – amennyiben és abban a mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – az élettársak közötti cégalapítás feltételei ne legyenek szigorúbbak, mint az egyéb személyek esetében alkalmazandó cégalapítási feltételek.

7. cikk

Szociális védelem

(1) Amennyiben valamely tagállamban létezik szociális védelmi rendszer az önálló vállalkozók számára, a szóban

forgó tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikk b) pontjában említett házastársak és élettársak a nemzeti joggal összhangban szociális védelemben részesülhessenek.

(2) A tagállamok dönthetnek arról, hogy az (1) bekezdésben említett szociális védelem végrehajtására kötelező vagy önkéntes alapon kerül-e sor.

8. cikk

Anyasági ellátások

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az önálló vállalkozó nők és a 2. cikkben említett nőnemű ház- és élettársak – a nemzeti joggal összhangban – kielégítő anyasági juttatásban részesülhessenek, amely lehetővé teszi a keresőtevékenység terhesség vagy anyaság miatti, legalább 14 hétre történő megszakítását.

(2) A tagállamok dönthetnek arról, hogy az (1) bekezdésben említett anyasági juttatás megadására kötelező vagy önkéntes alapon kerül-e sor.

(3) Az (1) bekezdésben említett juttatás akkor minősül kielégítőnek, ha legalább az alábbiakkal egyenértékű jövedelmet biztosít:

- a) az a juttatás, amelyet az érintett személy a tevékenységének egészségi állapotával összefüggő okokból történő megszakítása esetén kapna; és/vagy
- b) az átlagos jövedelemkiesés vagy haszonvesztés egy összehasonlítható megelőző időszak viszonylatában, a nemzeti jogban meghatározott felső összeghatártól függően; és/vagy

c) a nemzeti jogban meghatározott bármely más, családdal kapcsolatos juttatás, a nemzeti jogban meghatározott felső összeghatártól függően.

(4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az önálló vállalkozó nők és a 2. cikkben említett nőnemű ház- és élettársak hozzáférjenek a fennálló, ideiglenes helyettesítést biztosító szolgáltatásokhoz vagy bármely meglévő tagállami szociális szolgáltatáshoz. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az említett szolgáltatásokhoz való hozzáférés az e cikk (1) bekezdésében említett juttatás alternatíváját jelenti, vagy annak részét képezi.

9. cikk

Jogvédelem

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden személy, akit saját állítása szerint az egyenlő bánásmód elvének be nem tartása miatt veszteség vagy kár ért, az ezen irányelv szerinti kötelezettségek érvényesítésére bírói vagy közigazgatási eljárást – beleértve a tagállamok által megfelelőnek vélt esetben a békéltető eljárásokat is – vehessen igénybe, annak a viszonyoknak a megszűnése után is, amelyben az állítólagos hátrányos megkülönböztetés történt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok az egyesületek, szervezetek és egyéb jogi személyek, amelyeknek a nemzeti jog által szabályozott kritériumokkal összhangban jogszerű érdekében áll ezen irányelv betartásának biztosítása, a sértett személy nevében vagy támogatójaként, annak beleegyezésével részt vehessenek az ebből az irányelvből fakadó kötelezettségek érvényesítéséért folytatott, bármely bírósági vagy közigazgatási eljárásban.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti az egyenlő bánásmód elvével kapcsolatos keresetek megindítására vonatkozó határidőket előíró nemzeti szabályokat.

10. cikk

Kártérítés vagy jóvátétel

A tagállamok nemzeti jogrendszerükbe bevezetnek olyan intézkedéseket, amelyek valódi és hatékony kártérítés vagy jóvátétel biztosításához szükségesek – a tagállamok döntése alapján – valamely személyt nemi alapú hátrányos megkülönböztetés eredményeként ért veszteségért vagy kárért, mely kártérítés vagy jóvátétel visszatartó erejű és arányos az elszenvedett veszteséggel vagy kárral. Az ilyen kártérítés vagy jóvátétel nem korlátozható előzetes felső határ rögzítésével.

11. cikk

Az egyenlőséggel foglalkozó szervek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2006/54/EK irányelv 20. cikkének megfelelően kijelölt szerv(ek) is illetékes(ek) legyen(ek) az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi személlyel szembeni egyenlő bánásmód előmozdítására, elemzésére, ellenőrzésére és támogatására, nemi alapú hátrányos megkülönböztetés nélkül.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett szervek hatásköre kiterjedjen a következőkre:

- a) önálló segítség nyújtása a hátrányos megkülönböztetés áldozatainak a hátrányos megkülönböztetés miatti panaszaik érvényesítése során, az áldozatok jogainak, valamint a 9. cikk (2) bekezdésében említett egyesületek, szervezetek vagy más jogi személyek jogainak sérelme nélkül;
- b) a hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos független vizsgálatok lefolytatása;
- c) független jelentések közzététele és ajánlások tétele az ilyen hátrányos megkülönböztetéssel összefüggő bármely kérdésben;
- d) a rendelkezésre álló információk megfelelő szinten történő cseréje a hasonló jellegű európai szervekkel, például a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével.

12. cikk

A nemek közötti egyenlőség elvének általános érvényesítése

A tagállamok tevékeny módon figyelembe veszik a férfiak és nők közötti egyenlőség célkitűzését az ezen irányelvben említett területekre vonatkozó törvények, rendeletek, közigazgatási rendelkezések, politikák és tevékenységek kialakítása és végrehajtása során.

13. cikk

Tájékoztatás

A tagállamok biztosítják, hogy egész területükön az érintett személyek minden megfelelő eszközzel tájékoztatást kapjanak az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekről, a már hatályban lévő, vonatkozó rendelkezésekkel együtt.

14. cikk

A védelem szintje

A tagállamok bevezethetnek vagy fenntarthatnak olyan rendelkezéseket, amelyek a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének védelme szempontjából az irányelvben foglaltaknál kedvezőbbek.

Ezen irányelv végrehajtása semmilyen körülmények között nem jelenthet alapot a hátrányos megkülönböztetés elleni védelem tagállamok által már biztosított szintjének csökkentésére az irányelv hatálya alá tartozó területeken.

15. cikk

Jelentések

(1) A tagállamok 2015. augusztus 5-ig minden rendelkezésre álló információt közölnek a Bizottsággal ezen irányelv alkalmazására vonatkozóan.

A Bizottság összefoglaló jelentést készít, amelyet benyújt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak legkésőbb 2016. augusztus 5-ig. A jelentés figyelembe veszi a munkavállalóknak járó szülési szabadság időtartamára vonatkozó bármely jogszabályi változást. Amennyiben szükséges, a jelentéshez csatolni kell az ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatokat.

(2) A Bizottság jelentése figyelembe veszi az érdekeltak szempontjait.

16. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2012. augusztus 5-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) Amennyiben különös nehézségek indokolták teszik, a tagállamok számára – szükség esetén 2014. augusztus 5-ig további kétéves időszak biztosítható a 7. cikknek való megfelelés érdekében, valamint a 2. cikk b) pontjában említett nőnemű házastársak és élettársak tekintetében a 8. cikknek való megfelelés érdekében.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti jog azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

17. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 86/613/EGK irányelv 2012. augusztus 5-én hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

19. cikk

Címzettek

Ezen irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2010. július 7-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

O. CHASTEL